

ALGEMEEN PROJECTPLAN

STICHTING CLEO-PATRIA TE ROTTERDAM

Inzake Vrouwenstudio Pendrecht

‘Iedereen heeft kwaliteiten die je in kunt zetten voor elkaar en in de samenleving!!!’

**Stichting Cleo-Patria
p/a Heer Bokelweg 114
3032 AD Rotterdam
tel 010 – 4659944
mobiel 06 53 787130
e-mail info@adegoede.nl**

Algemeen projectplan Stichting Cleo-Patria

Inzake Vrouwenstudio Pendrecht

Inleiding

Enkele jaren geleden werd ons gevraagd iets te doen op het gebied van preventie criminaliteit. De eerste beelden die dan bij je opkomen is iets' te gaan doen met kinderen of jongeren. Die weg hebben we destijds niet gekozen. Echte preventie begint bij de opvoeding en begeleiding van kinderen en dan begin je bij de moeders. Niet met een wijzende vinger, maar vanuit de vraag wat heb je nodig om je kind een goede opvoeding te geven. Iedere vader of moeder heeft vragen ten aanzien van de opvoeding en als je dan ook nog in een wijk woont, waar heel veel problemen zijn dan wordt de opvoeding er niet eenvoudiger op. Er komt nog een moeilijkheidsfactor bij, namelijk als je je kind moet opvoeden in een vreemd land, een vreemde cultuur. De meeste ouders willen het beste voor hun kind. De meeste ouders voeden hun kind ook goed op. De behoefte van alle vrouwen die wij spraken drie jaar geleden was dan ook: Geef ons een eigen ruimte waar we met andere vrouwen kunnen praten over vrouwzijn, opvoeding enz. in een ruimte die voor alle vrouwen veilig is. In de Millinxbuurt is het een succes. De vrouwen hebben meer zelfvertrouwen gekregen, ondersteunen elkaar, wat inhoudt dat hun sociale netwerk is uitgebreid ook naar andere culturen. Zo leerden zij van elkaar welke waarden en normen anderen hadden ten opzichte van het leven in Rotterdam en bijvoorbeeld de opvoeding. Deze vrouwen zijn bezig met samenburgeren, volgens ons de enige juiste vorm van inburgeren. Zij kunnen hun eigen waarden behouden en komen tot gezamenlijke normen. In elke wijk waar veel verschillende culturen bij elkaar wonen zou een kleinschalig multi cultureel vrouwenhuis moeten komen.

Voor een leefbare wijk en preventie ten aanzien van criminaliteit speelt het gezin een belangrijke rol. Als op dit gebied veel mislukt, is dit direct merkbaar in de samenleving. Vrouwen spelen een bepalende rol in de opvoeding. Geef hen meer mogelijkheden dan zal dit bepalend zijn voor de directe omgeving.

1. De eerste stap

“Ik heb bijna geen dokter meer nodig nu ik zo vaak hier ben. Ik voel me fijn en goed.” Uitspraak van een Turkse vrouw, die na een jaar vrij goed Nederlands spreekt ook al is zij analfabeet en sinds een halfjaar vrijwilligster is in het vrouwenhuis in de Millinxbuurt.

“Om met jullie Nederlands te spreken is alleen maar leuk, jullie zeggen niet dat ik het fout doe” Een Marokkaanse vrouw, die twee maal per week in het Vrouwenhuis komt.

“Ik kan precies zien welke vrouwen vaak in het vrouwenhuis komen. Zij hebben meer zelfvertrouwen, vragen makkelijker en geven hun kinderen meer structuur”. De schoolmaatschappelijk werkster van het eerste vrouwenhuis, nadat het vrouwenhuis driekwart jaar open was.

“Ga aub de buurt niet uit naar een pand verder gelegen. Voor de school zijn jullie veel te belangrijk. Wij kunnen en willen jullie niet missen.” Hoofd van de basisschool

Kleinschalige multiculturele vrouwenhuizen in buurt en/of wijk

1. Vrouwen zijn binnen de gezinnen verantwoordelijk voor de opvoeding van de kinderen tot ongeveer 12 jaar, daarna nemen de vaders in veel gevallen de opvoeding over. Wil men preventief werken op het gebied van opvoeding en criminaliteit dan is het van belang om naast de aandacht voor de vaders, ook aandacht te schenken en activiteiten te organiseren gericht op persoonlijke ontwikkeling/ emancipatie van de (allochtone) vrouw. Deze vrouwen zullen weliswaar veel aan zelfstandigheid en emancipatie winnen is de ervaring, maar dat wil niet zeggen dat zij allemaal zullen gaan werken of opleidingen gaan volgen. Voor een aantal zal dat gelden voor anderen niet. Wel zal hun ontwikkeling invloed hebben op hen zelf en op de opvoeding van hun kinderen.
2. De meeste allochtone vrouwen hebben hun sociale contacten binnen de eigen (culturele) gemeenschap. Dit staat een goede ontwikkeling van integratie en participatie in de weg. Daarom is het ook van belang voor dit ontwikkelingsproces vrouwen van alle culturen structureel met elkaar in contact te brengen, zodat hun sociale netwerk groter wordt en hun kijk op de samenleving breder.

Doelstelling:

Het doel van het vrouwenhuis moet zijn een veilige ontmoetingsplek voor **alle** vrouwen in zelfbeheer. De vrouwen moeten uiteindelijk hun eigen ontmoetingsplek organiseren. De verschillende culturen staan centraal. In een stad met 160 culturen is dit van groot belang, zo kunnen zij elkaars cultuur, gewoonten en verschillen leren kennen.

De activiteiten die worden georganiseerd zijn in eerste instantie gericht op de ontwikkeling van zelfvertrouwen, meer zelfstandigheid, zich beter kunnen gaan bewegen in de Nederlandse samenleving. Het vrouwenhuis is als het ware de eerste drempel die de vrouwen nemen op weg naar zelfstandigheid, zelfvertrouwen en uiteindelijk een gezonde integratie, waarbij zij hun eigen waarden kunnen behouden, maar wel kunnen komen tot gezamenlijke normen.

De vrouwenhuizen zijn geen buurthuizen in de bekende vorm. **Men moet het vrouwenhuis zien als een zeer laagdrempelige voorziening, waar de doelstelling is emancipatie en participatie. Zo worden er niet direct allerlei activiteiten georganiseerd waarvan de leiding denkt dat het goed is voor hen, maar wordt gewerkt vanuit de vraag van de vrouwen zelf. Daarna wordt gekeken wie van de vrouwen de kwaliteiten heeft dat met de anderen te doen. Pas in laatste instantie als het niet anders kan, wordt een professional ingeschakeld.**

Zelfbeheer/ inzetten van de aanwezige kwaliteiten

Het is van groot belang dat het vrouwenhuis in zelfbeheer wordt georganiseerd. Zo kunnen zij leren zelf het heft in eigen hand te nemen. Zelf iets te leren ondernemen als zij iets willen. Natuurlijk is het een langzaam proces, maar dat geeft niet als het maar gebeurt.

Een tweede belangrijk punt is voor de begeleiding naar zelfbeheer toe. Door gebruik te maken van de kwaliteiten van de vrouwen zelf ontstaan goede mogelijkheden. Bijvoorbeeld: Een vrouw die in haar land van herkomst secretaresse is geweest en dus goed met een computer overweg kan, kan vrouwen les geven op de computer in het vrouwenhuis. Vrouwen die niet goed Nederlands spreken en lezen, komen namelijk niet in aanmerking voor computerlessen. Een andere vrouw kan goed naaien, een derde kleding ontwerpen. Door een dergelijke aanpak groeit niet alleen het zelfvertrouwen van de vrouwen, je hebt ook nauwelijks professionele krachten nodig.

Deze vrouwen zijn uitstekend in staat hun leven uiteindelijk in eigen hand te nemen. Mocht dit proces meer begeleiding nodig hebben, dan zijn er diverse cursussen mogelijk.

Voor de activiteiten kunnen, indien nodig, professionals worden ingehuurd. Zo kan een bewustwordingsproces op gang worden gebracht over organisatie van activiteiten en hun kosten.

Zelfbestuur/ bestuursparticipatie

De ervaring in de Millinxbuurt heeft geleerd dat besturen een 'ver van mijn bed show is'. Toch is het van belang om te werken aan bestuursparticipatie. De stap naar bestuursparticipatie kan worden gezet door gastvrouwen en vrijwilligers zelf verslag te laten doen op de bestuursvergaderingen van de koepelstichting. Zij kunnen leren vergaderen tijdens de vrijwilligersbesprekingen en door een training te volgen. De dochterstichtingen zullen worden bemand door de vrouwen zelf. Hier kunnen zij leren wat besturen is en welke macht er wel en niet mag zijn. Uiteindelijk kan de Raad van Toezicht o.a worden gevormd door vrouwen die in het bestuur van de dochterstichting hebben gezeten.

Opvoeding:

Naast ontmoeting staat ook uitwisseling rond de opvoeding centraal. Opvoeden is een lastige zaak, maar opvoeden en ook nog eens goed integreren is bijna schier onmogelijk is onze ervaring. Dit heeft vooral te maken met het willen vasthouden van de waarden van de eigen cultuur en godsdienst, die soms haaks lijken te staan op de Nederlandse samenleving. Belangrijk hierin is om tot uitwisseling te komen en zo de verschillen in zienswijzen ten opzichte van opvoeding naast elkaar te kunnen zetten, te leren respecteren en ook van elkaar te leren. Een voorbeeld is hier op zijn plaats. Tijdens een gezamenlijke maaltijd in vrouwenhuis Cleo-Patria vroeg één van de vrouwen of het waar is dat vaders in Nederland hun eigen dochters ontmaagden? De gesprekken kunnen er toe leiden dat onzekerheden en het gevoel dat je je eigen waarden moet loslaten, omgezet kunnen worden in praktisch inzicht en dus meer zekerheid, hetgeen leidt tot meer structuur kunnen bieden. De vrouwen gaan elkaar onderling ondersteunen. Indien er werkelijk professionele ondersteuning nodig is dan moet verwezen worden naar bijvoorbeeld opvoedingsondersteuning.

Taal:

Het niet spreken van de Nederlandse taal kan een zelfstandig bestaan in onze cultuur belemmeren. Het is dus van belang het spreken te bevorderen. Oefening baart kunst. Elk nieuw gestart vrouwenhuis zal als eerste activiteit beginnen met dagelijkse conversatielessen. Het gaat hierbij om de eerste kennis van het Nederlands. Woordjes leren en oefenen in het spreken. 'Wat zeg je bij de dokter of op school'. Zodra de vrouwen deze eerste kennis hebben opgedaan, gaan de meeste goed voorbereid naar de Nederlandse les, georganiseerd door bijvoorbeeld ROC's en zullen deze vrouwen niet gauw uitvallen.

De digitale snelweg:

Via de computer kun je van alles leren. Taalprogramma's, internetten enzovoort enzovoort. Een tweetal computers worden geplaatst om te oefenen. Een aantal vrouwen kunnen een cursus volgen.

Kinderen:

De vrouwen kunnen hun kinderen meenemen. Er wordt een speciale kinderhoek ingericht. Met verantwoord speelgoed, mooie prentenboeken, leuke meubeltjes. Wel moet men bewust zijn dat het vrouwenhuis geen kinderopvang is. Echter laten wij de mogelijkheid open dat de vrouwen zelf op elkaars en andermans kinderen gaan passen.

Samenwerking:

Hoewel het vrouwenhuis een zelfstandige organisatie, is het van belang dat goed wordt samengewerkt met andere instanties. Zo kan worden aangesloten bij de bestaande netwerken en kan een afgevaardigde van het vrouwenhuis ook participeren in een netwerk met samenwerkingspartners in de wijk.

Privaat Publieke Opzet:

De organisatie wordt privaat publiek opgezet, zodat het vrouwenhuis niet afhankelijk is van één (financiële) partner.

Door niet alleen de overheid maar ook andere partners te verbinden met het vrouwenhuis ontstaat niet alleen draagvlak in de samenleving, ook loopt men op deze wijze minder kans overgenomen te worden door een professionele organisatie op het moment, dat het wat moeilijker gaat en is men tevens financieel minder kwetsbaar. Voor het participatieproces is een dergelijke opzet van belang, omdat men niet achterover kan leunen. Men zal alert moeten blijven handelen.

Het participatieproces:

Het participatieproces is een langzaam proces, waarbij respect voor elkaar en elkaars cultuur voorop staat. Daarnaast zal stap voor stap geleerd moeten worden, dat als je iets wil, je het zelf kunt organiseren en niet meteen naar een ander kijken die het dan misschien wel voor je doet. De eigen verantwoordelijkheid en de eigen zelfredzaamheid zullen hierdoor toenemen.

De vrouwen zijn dit niet gewend. Je zult hen mee moeten nemen en hen elke stap moeten leren. Wel moet het zich veilig voelen centraal staan, want hun zelfvertrouwen is niet groot. Daarnaast moet de blik gericht zijn op de 'buitenwereld', de samenleving, zodat men niet het gevaar loopt naar binnen gekeerd te raken. Het is belangrijk er voor kiezen dit proces in eerste instantie aan te gaan met vrouwen, die geen ervaring hebben in het organiseren of besturen. Juist door zeer laagdrempelig te beginnen, kun je die vrouwen bereiken, die geen of nauwelijks een sociaal netwerk hebben, weinig zelfvertrouwen hebben en omdat zij de taal slecht beheersen geen contacten met andere vrouwen uit andere culturen kunnen aangaan.

Het is van groot belang dat de organisatie een goede zelforganisatie wordt, waarin vrouwen van alle culturen zich welkom voelen, elkaar kunnen ontmoeten en tot uitwisseling kunnen komen. Met een zelforganisatie bedoelen wij dat het vrouwenhuis op alle gebieden zelfstandig opereert, zowel wat het beheer als het bestuur betreft. De ontwikkeling moet hierop gericht zijn met dien verstande, dat degene die een grote rol spelen in de dagelijkse organisatie en het bestuur alles aangereikt krijgen wat zijn nodig hebben om goed te kunnen functioneren.

De verschillende vrouwenhuizen zijn gelegen in diverse deelgemeenten en wijken. Zij zijn buurtgericht. Onderling zullen de gastvrouwen en andere actieve vrouwen binnen de huizen maandelijks uitwisselen wat zij tegenkomen en welke oplossingen zij daarvoor gevonden hebben. Zo ontstaat ook een gemeentelijk netwerk.

Het resultaat:

Uiteindelijk hopen wij te bereiken dat (allochtone) vrouwen zichzelf een plaats in de samenleving veroveren.

- Dat zij zich binnen onze samenleving goed kunnen handhaven.
- Dat zij hun leven in eigen hand kunnen nemen.
- Dat zij een groter (multi cultureel) sociaal netwerk krijgen
- Dat zij minder afhankelijk worden van hun directe omgeving
- Dat zij vanuit het gewonnen zelfvertrouwen hun kinderen een goede structuur en opvoeding kunnen bieden
- Dat zij kennis krijgen van de andere culturen in de wijk waardoor meer respect ontstaat in plaats van irritatie die vaak door onbekendheid ontstaat.

Dat zij geëmancipeerde vrouwen worden, die hun eigen waarden goed kennen en de normen van de Nederlandse samenleving weten te waarderen. Vrouwen die samenburgeren.

2. Tweede stap

Verdieping van de organisatie van het vrouwenhuis en het participatieproces van de vrouwen

We hebben de afgelopen jaren geleerd dat het participatie/ emancipatieproces meerdere kanten kan opgaan:

- a. Vrouwen kiezen voor opleidingen en/of werk en bezoeken het vrouwenhuis steeds minder.
- b. Vrouwen worden actief en soms vrijwilliger in het vrouwenhuis.
- c. Vrouwen kiezen ervoor om te blijven 'consumeren' tijdens de activiteiten maar functioneren wel iets vrijer in de samenleving.

De verdieping van de organisatie en het participatieproces moet je gaan met de tweede groep vrouwen. De grote vraag is echter hoe doe je dat zonder dat je ook in dit stadium te veel gaat vragen. Ook nu moet je werken met alle vrouwen die daartoe bereid zijn, dus ook degene die nog niet goed Nederlands spreken en/of analfabeet zijn.

De basis is dat de organisatie van het vrouwenhuis goed zal verlopen als het participatieproces van de vrouwen goed verloopt. Echter is het in dit proces van belang dat er naast het natuurlijke verloop van het participatieproces aandacht wordt besteed aan het geven van een aantal handvatten waardoor alle vrouwen die een rol spelen in het reilen en zeilen van het vrouwenhuis meer grip krijgen op plotselinge gebeurtenissen en meer inzicht kunnen krijgen in het doel en het verloop van het doel, namelijk participeren, emanciperen en integreren.

Als tweede te ontwikkelen stap stellen wij een training voor die op maat gemaakt wordt en die uitgaat van de volgende basis:

- a. We kunnen het noemen *de Kunst van het Luisteren*, waarin de volgende onderdelen aan bod zouden moeten komen:
 1. De eigenwaarde
 2. leren luisteren zonder direct met eigen onzekerheden te worden geconfronteerd
 3. handvatten geven om de gebeurtenissen van het moment zowel in het verleden, heden als de toekomst te leren zien
 4. het leren kennen van je eigen kwaliteiten, waardoor je ook de kwaliteiten van de ander op waarde kunt schatten.
- b. *De Kunst van het Leren*:
 1. Je moet bereid zijn om te leren
 2. wat is je gevoel van humor en hoe kun je dat beter ontwikkelen
 3. je moet leren jezelf te begrijpen en jezelf te accepteren zoals je bent
 4. leren vanuit gelijkwaardigheid te handelen, waarin het heel belangrijk is de waarden van de ander te zien.

Deze tweede stap kan genomen worden als het vrouwenhuis een vaste kern van vrijwilligers heeft. Deze training zal moeten worden voorbereid na gesprekken met de gastvrouw en de vrijwilligers in samenwerking met een professionele (vrouwelijke) trainer.

3. De derde stap De kwaliteiten van de vrouwen inzetten in de samenleving

De vrouwen die het vrouwenhuis bezoeken hebben over het algemeen geen of nauwelijks een opleiding, een groot aantal van hen is analfabeet.

Het participatieproces, dat wordt gevolgd gaat in alle gevallen uit van het bieden van veiligheid en geborgenheid. Elke vrouw staat centraal en volgt haar eigen proces. Zij wordt dus niet gedwongen welke stap dan ook te zetten. Dat houdt niet in dat we een fatalistische houding aannemen, integendeel zelfs. Het is meer een aftasten waar de ander staat en welke stappen er gezet kunnen worden als je uitgaat van veiligheid en geborgenheid. Daarnaast probeer je de vraag van de ander helder te krijgen. Kortom het is geen methodiek maar een proces waar je werkt aan de ontwikkeling van het zelfvertrouwen. Pas als er meer zelfvertrouwen is, zullen de vrouwen hun eigen weg kunnen volgen op het gebied van participatie, emancipatie en uiteindelijk integratie.

Na verloop van tijd willen de vrouwen een volgende stap zetten. Zij willen de 'samenleving in'. Maar hoe kan dat als je analfabeet bent, al 25 jaar niet meer op school hebt gezeten of het Nederlands maar niet goed genoeg onder de knie krijgt. En soms weet je zelfs niet wat je kwaliteiten zijn.

Wij denken, dat voor een goed participatieproces een vervolgstap nodig is, namelijk werken aan werk, zonder daarbij direct aan arbeidstoeleiding te denken, want veel vrouwen zullen daar niet of nooit aan toe komen, hoewel je dat natuurlijk altijd daar waar dat kan, moet stimuleren.

Werken aan Werk

Ook al kun je niet lezen of schrijven, lijkt je dom omdat je het Nederlands nog steeds niet goed kunt spreken en val je buiten de boot omdat je te weinig opleiding hebt genoten, toch zijn er kwaliteiten die je bewust of onbewust hebt ontwikkeld.

Deze kwaliteiten kun je inzetten in de samenleving. Hierop is het werkprogramma zoals dat hieronder wordt beschreven gebaseerd. Als er kennis nodig is dan zorgen wij voor cursussen op maat.

Wij zijn ervan overtuigd dat als je uitgaat van de (vele) kwaliteiten en de mogelijkheden van deze vrouwen er een nieuw soort vrijwilligerswerk ontstaat. Deze vrouwen kunnen de komende tijd veel lege plekken opvullen.

Kwaliteiten

In onze Westerse samenleving lijkt het erop, dat je alleen kunt functioneren als je een (goede) opleiding hebt genoten. Een aantal jaren geleden is daarom het Rotterdamse programma 'Onbenutte Kwaliteiten' in het leven geroepen. Het doel was mensen in een uitkeringssituatie achter de geraniums vandaan te krijgen. Voor een kleine bijdrage per maand en mogelijkheden om cursussen te volgen, doen zij op vele plaatsen vrijwilligerswerk. Een uitstekend programma, ware het niet, dat door het feit dat je in een uitkeringssituatie moet zitten om aangenomen te worden, veel allochtone vrouwen buiten de boot vallen, omdat hun man werkt. Ook ervaren veel met name Turkse en Marokkaanse vrouwen de drempel als veel te hoog.

Toch is het van groot belang om de kwaliteiten die deze vrouwen hebben, aan te spreken. Wat als eerste in het oog springt is het feit, dat zij heel goed kunnen koken. Tevens kunnen zij goed als gastvrouw fungeren.

De basis van het werkprogramma zoals wij het voorstaan is, dat je probeert achter de kwaliteiten te komen die deze vrouwen hebben en uiteraard achter hetgeen, dat zij zelf willen doen.

Daarna wordt een goede werkplek gezocht waar de vrouwen vanuit hun kwaliteiten maar ook vanuit hun mogelijkheden kunnen werken en wordt een intensieve persoonlijke begeleiding gegeven.

Mogelijkheden

We moeten ons er heel erg van bewust zijn, dat veel vrouwen thuis een gevecht moeten leveren om hun eigen keuzen te maken en hun eigen weg te kunnen gaan volgen. De meeste gaan dit gevecht aan, maar zij moeten dat wel op hun eigen manier en in hun eigen tempo kunnen doen.

Het is dus belangrijk om te onderzoeken, welke mogelijkheden de vrouwen hebben, zodat zij ook als zij deze stap gaan zetten veiligheid en geborgenheid kunnen ervaren. Bijvoorbeeld alleen werken onder schooltijden. Een voorbeeld waar deze vrouwen mee te kampen hebben: Yuksel wil graag Nederlandse les volgen, maar zij mag niet van haar man. We hebben haar man opgebeld en gevraagd om een gesprek. Dat zegde hij toe, maar kwam niet opdagen. We hebben hem weer gebeld en weer gevraagd om een gesprek en weer duidelijk uitgelegd waar het om gaat. Uiteindelijk volgde het gesprek en Yuksel volgt met veel plezier haar lessen.

Het gaat bij ons om het resultaat en niet om de wijze waarop we dat behalen. Wij passen ons aan aan de mogelijkheden van de vrouwen zelf en proberen de problemen op te lossen, soms via gebaande wegen, soms op onorthodoxe wijze.

Uitwerking

Een pilot werkprogramma's kan het beste worden ontwikkeld in de vrouwenhuizen en vanuit kleinschaligheid. Het werk wordt uitgevoerd binnen de eigen wijk en/of deelgemeente.

Allereerst zullen met alle vrouwen die zich inschrijven individuele (biografische) gesprekken worden gevoerd. Tevens worden de mogelijkheden bekeken. Deze worden in kaart gebracht. Vervolgens wordt samen met de vrouw een plan van aanpak gemaakt en een werkplek gezocht.

Op de werkplek wordt duidelijk aangegeven wat de bedoelingen zijn en wie de begeleiding heeft. In principe gebeurt dat vanuit het programma. De problemen worden met de begeleider van het werkprogramma besproken samen met de vrouw zelf. Degene die begeleidt is altijd voor beide partijen te bereiken.

In het vrouwenhuis zelf zal een keuken komen waar een zeer kleinschalig multicultureel cateringbedrijfje zal worden ontwikkeld. Hiervoor zijn al contacten gelegd met een ander cateringbedrijf.

De vrouwen krijgen € 10,- per gewerkte dag, op jaarbasis het geoorloofde bedrag van € 600,-. Dit bedrag wordt dagelijks uitbetaald. Voor vrouwen die geen uitkering hebben, geldt de belastingvrije voet. Deze beloning is belangrijk voor het zelfvertrouwen en geeft de waardering voor het werk van de vrouw aan. De vrouwen werken dan gemiddeld twee dagen per week.

Uiteindelijk is het de bedoeling, dat alle werkplekken die voor de ontwikkeling binnen de vrouwenhuizen en de werkproject ingevuld zullen worden door de vrouwen uit de vrouwenhuizen. Voorbeelden hiervoor zijn de gastvrouwen, het secretariaat, organisatie van activiteiten e.d.

Mogelijke projecten

1. Multiculturele catering. Je kunt de hapjes voor diverse recepties verzorgen, je kunt maaltijden aanbieden aan 'Tafeltje Dekje', je kunt voor diverse feesten koken. We willen trachten toe te werken naar een klein bedrijfje waarde vrouwen een klein inkomen kunnen verdienen.
2. Mantelzorg Je kunt aan Thuiszorg organisaties aanbieden de mantelzorg rond hun cliënten te verlichten door een vaste dag of dagdeel in de week op te passen.
3. Gehandicaptenzorg Er zijn inmiddels contacten gelegd en ook hier kunnen vrouwen ingeschakeld worden in een deel van de verzorging dan wel gezelligheid
4. Kinderoppas Allochtone vrouwen met kleine kinderen kunnen vaak niet naar activiteiten omdat zij geen oppas hebben. Ook hierin kan worden voorzien.
5. Vrouwen voor vrouwen In de eigen wijk zal een pool van vrouwen worden ontwikkeld die andere vrouwen gaan helpen, zoals dagelijks conversatielessen geven, hulp bij het invullen van formulieren, meegaan naar sociale dienst, computerles geven aan andere vrouwen, Arabische les

voor kinderen, andere talen voor vrouwen e.d. Ook hier worden de kwaliteiten breed ingezet in de eigen omgeving.

6. Naaiatelier De meeste vrouwen kunnen heel goed naaien. Een kleinschalig naaiateliertje biedt de kans om ook een klein inkomen te verwerven.

Tot slot

Het werk van de stichting is innovatief en belangrijk. De kleinschalige, op de wijk gerichte multiculturele vrouwenhuizen, voorzien in een grote behoefte. In drie deelgemeentes is de stichting inmiddels actief. Er liggen al vragen uit twee andere deelgemeentes.

Alle mogelijk betaalde krachten zullen worden gezocht binnen de bezoekers van de vrouwenhuizen. Mogelijkheden bieden op een inkomen en/of een baan begint bij onszelf. Een voorbeeld hiervoor is vrouwenhuis Cleo-Patria, die door middel van private financiers twee vrouwen heeft kunnen aannemen die de dagelijkse gang van zaken beheren en organiseren. Zij zijn de eerste, wij hopen dat er meerdere kunnen volgen.

Rotterdam, februari 2004

Anneke de Goede

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.